

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

De præsentia Dei orationi aspirativæ necessariò conjuncta

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

rus mea. Aut certè : Trahem post te, curre- Cant. 1. 3.
mus in odorem unguentorum tuorum. Quod
 ubi feceris, fructum poteris reportare non
 exiguum,

CAPUT XXX.

De Præsentia Dei orationi aspirati-
va necessario conjuncta.

Efficacius medium non est animum no-
 strum semper habendi recollectum, atque
 ad loquendum Deo dispositum, quàm ut sem-
 per ambulemus in præsentia Dei. Praxis rei
 hujus in sacro Ordine nostro nobis esse de-
 bet recommendatissima, illius enim bene-
 ficio S. Pater noster Elias in mundo tanta est 3. Reg. 17.
 operatus miracula, atque illam unã cum du-
 plici suo spiritu tanquam optimam hæredita-
 tem sancto discipulo suo reliquit Elisæo: *Vivit*
Dominus, in cujus conspectu sto.

Esse autem in præsentia Dei est ipsum con-
 tinuò habere ob oculos, firmiterque credere
 in omni nos loco ab ipso videri, veluti id cre-
 debat Regius Vates, qui de seipso ait: *Provi-*
debam Dominum in conspectu meo semper, Ps. 15. 8.
quoniam à dextris est mihi ne commovear.
 Aut veluti Sapiens ait: *In omni loco oculi Do-*
mini contemplantur bonos & malos. Ex eo igitur
 manifestum fit, hoc esse medium optimum
 cor nostrum semper habendi recollectum; quia
 cogitatio ista præsentis Dei magno nos afficit
 metu ac reverentiã, atq; ad omnia magnã cum
 circumspèctione peragenda impellit.

Ad

e
tione

Quid sit
esse in
præsentia
Dei.

Ps. 15. 8.

Prov. 15.
 3.

Ad hæc orationi tam aspirativæ, quàm etiã
 mentali hæc Dei præsentia perquàm necessaria
 est, quia non possumus loqui Deo nisi præsen-
 ti: qua enim quis ratione loqueretur absenti?
 At quoniam aspirationes nostras oportet esse
 frequentes, atque ad loquendum Deo nun-
 quam non debemus esse comparati, idcirco
 Deum quoque semper habeamus præsentem
 necesse est.

Quin etiam præsentia Dei tantam habet
 cum aspirationibus affinitatem, ut totum exer-
 citium istud aspirationum communiter appel-
 letur *præsentia Dei*, tametsi ptopriè loquen-
 do præsentia Dei sit quid aliud ab aspiratione,
 quia illa solummodò est actus memoriæ, sive
 intellectus, quo credimus aut meminimus
 nos esse coram Deo. Verùm quoniam hoc
 scire parùm est, voluntas in illum ferri debet
 per affectum, ut proinde hoc exercitium æquè
 atque oratio mentalis complectatur tres actus
 diversos trium animæ facultatum. Primus est
 memoriæ, quo recordamur Deum esse præsen-
 tem. Alter est intellectus, quo nobis simpli-
 citer ac veluti in momento repræsentatur certa
 aliqua veritas. Tertius denique est voluntatis,
 quo statim devotam ac ferventem aspirationem
 elicimus.

Sola Dei præsentia per memoriã mortua
 est & insipida, neque ullatenus sufficit ad nos
 perducendos ad unionem cum Deo, ad quam
 nihilominus aspirare debemus. At illi sociata
 affectio illam vivificat, activamque, dulcem ac
 pergratam efficit. Ac proinde si bene quis ve-
 lit definire præsentiam Dei eo sensu, quo ut-
 pluri-

plurimum accipitur, putà non solum pro simplici ac nuda recordatione Dei, verum etiam pro illam consequente actu aspirationis, dicitur esse in præsentia Dei esse nobis continuo repræsentare Deum ante nos, vigilantem cum attentione ad omnes actiones atque etiam secretiores cogitationes componendas, atque ad cor nostrum ei sæpius offerendum. Hoc est in nobis occultum aliquod oratorium construere, in quo suaviter affectuosèque recollecti semper commoremur ad Deum illic interioribus aspirationibus frequenter adorandum, quem fide credimus illic residere.

*Definitio
exercitiis
præsentia
Dei.*

Quoniam tamen intentionis nostræ non est hic tractare de præsentia Dei, nisi priori ac magis proprio modo sumptâ, videlicet pro assidua Dei repræsentatione ac memoria, dicemus **1.** Quantum emolumentum nobis ea conferre possit. **2.** Quantum operè studendum ei nobis sit, ac denique quot modis exerceri possit.

Ingentes fructus qui nobis obveniunt ex eo, quod Deum semper habemus præsentem.

Primò ergò asserimus bona, quæ animabus nostris obveniunt ex eo quod semper cum gratia Dei, quæ nunquam illis deest, qui ipsa uti voluerint, in illius ambulemus præsentia, tanta esse, ut hoc solum exercitium absque ullo alio sufficiat nobis ab omni vitiorum atque imperfectionum genere abstrahendis, atque ad omne genus virtutis ac perfectionis perducendis.

Pri-

*e
tione*